

10 april 1962

U 4081/62 - C 46 - P1/PS9.

GEHEIM

FA 10315/17

Land: Gemenebest-landen.

Onderwerp: De houding van het Gemenebest ten aanzien van de Britse plannen om tot de E.E.G. toe te treden.

Referenties:

Datum van waarneming: April 1962.

Bron: Betrouwbaar.

Informatie: a) Van diplomatieke zijde.
b) Van Britse ambtelijke zijde.

Opmerkingen:

S M

Verzonden aan:

Aan Zijne Excellentie Prof. Dr. J.E. de QUAY
Minister-President

Plein 1813 no. 4

's-GRAVENHAGE.

GEHEIM

GEHEIM

Gemenebest-landen

DE HOUDING VAN HET GEMENEBEST TEN ZANZIEN VAN DE BRITSE
PLANNEN OM TOT DE E.E.G. TOE TE TREDEN

Van de landen van het Britse Gemenebest zijn Canada, Australië en Ghana tegen Englands plannen om tot de E.E.G. toe te treden. India en Nigeria zijn eveneens tegenstanders, maar vermijden dit openlijk te erkennen. Achter de schermen evenwel hebben zij de Britse regering herhaaldelijk duidelijk gemaakt, dat zij tegenstanders zijn.

Geen van de Gemenebestlanden is positief voorstander van het Britse lidmaatschap van de E.E.G. Nieuw-Zeeland wordt dikwijls als zodanig genoemd, maar in werkelijkheid is dit land ten zeerste voor het lidmaatschap beducht; het wil echter de Britse regering niet in de weg staan, indien zij meent, dat zij behoort toe te treden. Hetzelfde geldt min of meer voor Malakka.

Cyprus is huiverig voor Englands toetreden tot de E.E.G., omdat verreweg het grootste deel van zijn landbouwexport naar Brittannië gaat met imperiale preferentie. Doch MAKARIOS meent, dat hij te weinig zeggenschap in imperiaal verband heeft om de Britse regering door openlijke tegenstand van zich te vervreemden.

De regeringen van Pakistan, Ceylon, Sierra Leone en Tanganyika vinden het moeilijk hun standpunt te bepalen, zolang zij niet weten welke gevolgen het lidmaatschap voor hen zal meebrengen. Van deze vier landen is Sierra Leone het meest geneigd zich bij het Britse lidmaatschap neer te leggen.

GEHEIM

GEHEIM

In Britse ambtelijke kringen evenwel meent men, dat de regeringen van de Gemenebestlanden beter beginnen te beseffen, dat het lidmaatschap van de E.E.G. een zaak is, die alleen door Groot-Brittannië kan worden beslist, in zoverre het een economische noodzaak mocht blijken. Verder meent men, dat de Britse regering vrijwel alle bestaande tegenstand zal kunnen overwinnen, indien zij kan aantonen, dat zij de best mogelijke voorwaarden voor de landen van het Gemenebest heeft bedongen.

In dezelfde kringen is men er van overtuigd, dat MACMILLAN de premiers van de Gemenebestlanden niet voor een fait accompli zal plaatsen, in dier voege, dat hij de voorwaarden aan hen zou voorleggen in de veronderstelling dat de betrokken Gemenebestregeringen zich hierbij zonder meer zouden neerleggen. Hij wil gelegenheid aan deze regeringen geven om hun bezwaren tegen de door Brittannië bedongen voorwaarden kenbaar te maken en deze in nieuwe besprekingen met de E.E.G. naar voren brengen.

-0-0-

April 1962.

GEHEIM